

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Devítistý třiadvacátý kontakt

Sobota, 27. prosince 2025 12:41

Quetzal Zdravím tě, milý příteli, ale není mi dáno jednat jinak — dnes tě musím na nějakou dobu doslova unést, přičemž se však vrátíme zpět ve stejném okamžiku, v jakém tě nyní odvedu. Je to však nezbytné, protože...

Billy Dobrá, i když se necítím zrovna nejlépe, protože... Proti tomu asi nic nenadělám, protože ... Ale půjde to, když se trochu vzchopím.

Quetzal Pak tedy mohu ...

Billy Ne, to nechci, protože ...

Quetzal Samozřejmě — pak bychom měli vyrazit, protože nás očekávají.

Billy OK, tak tedy vyrazíme.

Quetzal Pak tam můžeme vést ještě soukromý rozhovor, po němž tě vrátím zpět do současného času.

Billy I to je dobré. Tak pojďme hned.

... ..

Billy Teď, když jsme opět zpátky a víme, že ten muž zemřel a jeho písemná pozůstalost byla spálena, tak...

Quetzal ... samozřejmě — budu se snažit nadiktovat ti naši kopii, a to udělám co nejrychleji.

Billy Dobře, děkuji. Pak teď můžeme mluvit o něčem jiném, protože mám ještě jednu otázku — vlastně chci nejprve jednu přednést, jelikož někdo se nedokáže vyrovnat s tím, že skutečně existují uprchlíci, které vaše federace nedávno přijala a kteří pocházeli z galaxie vzdálené jen něco málo přes 4600 světelných let. Zjevně není možné porozumět tomu, že jiná galaxie nemusí být od nejbližší vzdálena miliony světelných let, jako např. naše galaxie Mléčná dráha a galaxie Andromeda, které jsou od sebe vzdáleny asi 2,5 milionů světelných let. Nechápe se, že galaxie od sebe nemusí být bezpodmínečně vzdáleny miliony či dokonce miliardy světelných let. Jak vím, existuje mnoho malých galaxií, které jsou si poměrně velmi blízko a dělí je »od sebe« sotva asi 130 světelných let — tak jsem to mohl zjistit se Sfath, když mi to v Univerzu ANKAR ukazoval na obrazových projekcích. Proto také vím, že vaše galaxie je rovněž spirální galaxie, avšak zcela odlišná od té naší. Ta vaše má přece dvě spirální ramena, které však — na rozdíl od naší galaxie — vycházejí z obou stran galaktického centra, přičemž vaše sluneční soustava je uspořádána v jednom z těchto spirálních ramen, které spolu s galaktickým středem a druhým spirálním ramenem tvoří průměr či celkovou délku něco málo přes 400 světelných let, pokud si to správně pamatuji — tak, jak mě to učil tvůj dědeček. Na obou stranách vaší galaxie, jejíž střed má podle mé vzpomínky průměr jen asi 30 světelných let, přičemž v rozlehlosti mnoha světelných let na obou stranách galaxie je vždy umístěna jedna malá galaxie — a tyto dvě malé galaxie existují v blízké oblasti vaší galaxie.

Když nyní uvažuji, že mimo naši Mléčnou dráhu — která má podle mých znalostí vypočítaný průměr přibližně 106 000 světelných let — rovněž existují malé galaxie, pak je přece možné, že pokud je některá z nich nebo některá z jejich planet zničena či postižena, a navíc nese život — například lidský nebo člověku podobný — mohou tito obyvatelé uprchnout a hledat pomoc v nejbližší galaxii, kde ji případně také naleznou, pokud mají štěstí a setkají se tam se sobě podobnými atd.

Jak rovněž vím od Sfath, jsou k naší Mléčné dráze gravitačně vázány malé galaxie — podle mých znalostí je jich asi 55 nebo i více — a tím je přece jasné, že mezi galaxiemi nemusí panovat vzdálenosti milionů či miliard světelných let, jak je tomu například mezi Mléčnou dráhou a velkou galaxií Andromeda. Také v našem Univerzu DERN, a konkrétně mimo oblast Mléčné dráhy, jsou na její gravitaci vázány další galaxie, přičemž ovšem nevím, jak daleko se nacházejí. Jsou to sice jen malé galaxie, ale přesto galaxie — a podle mých znalostí jich v celém kosmu existují biliony či dokonce biliardy. A navíc chci říci, že to, co z naší Země v našem Univerzu ohledně kosmu vidíme, představuje jen nepatrný zlomek toho, co skutečně existuje. Že však existují, to vědí i naši astronomové.

Co se týče galaxií, které se ještě nacházejí v gravitační oblasti naší Mléčné dráhy, žádná z nich neleží ve vzdálenosti pouhých asi 4600 světelných let tak blízko, jak tomu bylo u těch uprchlíků. A jak jsem si ověřil, v gravitačním poli Mléčné dráhy skutečně existuje nejméně 55 malých galaxií, například spirální galaxie M100 ve vzdálenosti 20 000 světelných let, galaxie Tucana III přibližně 80 000 světelných let daleko, Draco III ve vzdálenosti 70 000 světelných let a VIRGO asi 30 000 světelných let daleko. Tyto objekty nazýváme my, pozemšťané, satelitními či trpasličími galaxiemi — jako například takzvanou »Drátovou galaxii« vzdálenou asi 27 000 světelných let, velké »Magellanovy mraky« ve vzdálenosti přibližně 162 000 světelných let, malé »Magellanovy mraky« asi 220 000 světelných let daleko nebo galaxii Ursa Major vzdálenou zhruba 10 000 světelných let. K tomu mám teď otázku — zda k tomu můžeš ještě něco dodat?

Quetzal To už jsi vlastně vysvětlil všechno, co k tomu lze říci, ale je třeba dodat, že trpasličí galaxie jsou extragalaktické hvězdné systémy, které jen zřídka nesou život a obvykle se nacházejí jako menší kulové hvězdokupy mezi většími galaxiemi. Tyto malé galaxie jsou světelně slabé, a navíc poměrně početné v gravitační oblasti velkých galaxií a velmi často mají eliptický, sféroidální nebo nepravidelný tvar. Bývají často průvodci velkých galaxií, jak je tomu i u vaší Mléčné dráhy, a vznikají intenzivní tvorbou hvězd v raných fázích Univerza. Zpravidla se skládají jen ze stovek milionů či několika málo miliard hvězd

— tedy slunci — a jsou proto odpovídajícím způsobem mnohem menší než velké galaxie, tedy i výrazně menší než vaše galaxie Mléčná dráha, která podle našich výpočtů obsahuje shluk přibližně 610 miliard hvězd, tedy sluncí, a tím pádem také četné sluneční soustavy s planetami a měsíci atd. Je potřeba vědět, že některé malé galaxie mají rozsah jen několika světelných let nebo několika málo tisíc světelných let, přesto však hrají velký význam při vzniku hvězd. A co ještě musím ke tvé otázce dodat, je to, že uprchlíci pocházeli z jedné z těchto dvou malých galaxií.

Billy To, co říkáš o malých galaxiích, to všechno vím — viděl jsem takové trpasličí galaxie i s tvým dědečkem Sfath, které představovaly třídu galaxií obsahujících jen několik stovek až statisíců hvězd, resp. sluncí a byly velmi světelně slabé, takže jsou v Univerzu sotva viditelné. Jsou vlastně podobné malým kulovým hvězdokupám, které jsem také viděl, ale ty mají podle vysvětlení Sfath zcela jiné vlastnosti než větší malé galaxie.

Quetzal Pokud vím, tak trpasličí galaxie označují pozemští astronomové jako ultralehké trpasličí galaxie.

Billy To nevím, protože se astronomií příliš nezabývám. Dělal jsem to jen společně s tvým dědečkem, protože Sfath říkal, že bych měl mít v této oblasti základní znalosti, abych mohl chápat různé věci — a že je to důležité. Tak jsem se od Sfath naučil, že trpasličí galaxie jsou nejhustší hvězdné systémy ve všech Univerzech, přičemž jejich rozsah činí nanejvýš jen několik málo světelných let, nebo v krajním případě může být jejich průměr dokonce menší než 10 světelných let. Také vím, že naši astronomové určují jeden světelný rok jako 9,4 bilionu kilometrů.

Quetzal Přesto máš v oblasti astronomie určité znalosti.

Billy To je z toho, co jsem se naučil od Sfath, stejně jako ještě něco od Asket a Semjase, a i něco málo od pozemských astronomů — kteří se žel v leccjakých věcech mýlí — o tom však nechci otevřeně mluvit.

Quetzal Protože by to bylo...

Billy Ano — protože toto vševědoucí vyjadřování ... Bylo by to, jako kdybych nosil dříví do lesa, kde ho je už spousta. Ale mám ještě jednu otázku.

Quetzal Říkáš to přesně.

Billy Pak mám otázku od jistého Samuela Hertiga, který se mě ptá na takzvané »Kosmické vejce«¹ — totiž co to vlastně znamená, protože se o tom vypráví mnoho domněnek, ale nic z toho není jasné. Proto se mě ptá, zda o tom nevím něco bližšího — což skutečně vím — a co víš vlastně i ty, protože, jak vím od Sfath, patří to k vašim základním znalostem. Kromě toho chce také vědět, co je u člověka definováno jako sídlo Tvořivého vědomí a fyzického vědomí. K tomu se tě teď chci zeptat, zda ...

Quetzal ... ne — tu otázku můžeš klidně zodpovědět a vysvětlit sám.

Billy Jak myslíš. Pak je ale potřeba vzít to trochu zešíroka, protože, pokud vím, pozemšťané si už dlouhou dobu lámou hlavu nad tímto »Kosmickým vejcem« a nenacházejí řešení. Zvláště paleontologové — nebo ti, kdo jimi chtějí být — stojí v této věci před neproniknutelnou zdí. Přitom je celé vysvětlení vlastně jednoduché: Už po mnoho desetiletí se po celém světě nacházejí velké i malé vejcovité útvary, které jsou jednak prastaré a vytesané ze ztuhlého písku či kamene atd., a jednak jsou staré tisíce let. Zejména lidé zabývající se ufologií a paleontologií se tímto tématem zabírají, protože některá UFO, která byla pozemšťany pozorována, měla vejcovitý tvar. Původ těchto mnoha útvarů, které jsou kvůli svému tvaru nazývány »Kosmické vejce« a nacházejí se po celém světě, spočívá v tom, že byly vyrobeny před tisíci lety — přičemž se na tom podíleli částečně i obří lidé o výšce 230

¹ **Kosmické vejce** či **světové vejce** je [kosmogonický](#) motiv vejce z kterého vzešel či byl vytvořen svět. Viz [Kosmické vejce – Wikipedie](#) – pozn. překladatele

až 280 centimetrů, vzdálení potomci z dálky přicestovalých. Byli to »Goliášové«, »velcí lidé«, kteří z části, dle rasy, dorůstali až 6 metrů — k nim patřil i Gilgameš. »Kosmické vejce«, jak je dnes lidmi nazýváno, významově sahá zpět do pradávných dob, kdy se první samostatně myslící bytosti staly více vědoucími — přičemž tyto vědomosti se však samotným z dálky přicestovalým už před miliony let vytratil, takže již neměli znalosti o skutečném původu toho, proč bylo »Kosmické vejce« v tolika případech vytvářeno. Důvod v dávných prapočátcích spočíval v tom, že teprve chápavé bytosti s vědomým vědomím takto označovaly původ všeho vznikání všeho existujícího — tedy i veškerého života — z »Minos«, či takto pojmenovaného principu, což v německém jazyce znamená »vejce«, nazývané také »Kirkus« nebo podobně, což však vyjadřuje význam »sedmerosti«. To...

Quetzal ... promiň, ale vznikání existence se nazývá »Mios« a vejce »Kiktulus«.

Billy Děkuji — je to přece jen asi 80 let, co mě o tom Sfath poučoval, a proto si už přesně nepamatuji jednotlivé pojmy a slova. Víím ale, co ty pojmy značí — totiž že »vejce« je sedmeré a tedy sestává z více složek, než si člověk představuje a chápe. Konkrétně tak, že vejce se skládá ze skořápky, blány, bílku, žloutku, mnohotvárného komplexu vitamínů, Tvořivé energie a Tvořivé životní energie. Stejně tak je vystavěno i Tvoření, které se skládá ze sedmi Univerz a jako celek existuje ve vejcovité podobě, přičemž jednotlivých sedm Univerz existuje každé ve své vlastní dimenzi v tomtéž prostoru Tvoření a kvůli své rozdílné dimenzi se nikdy vzájemně nedotýkají. A má-li být ještě vysvětleno jednotlivé Univerzum, pak i to existuje ve vejcovité podobě a je rozděleno a uspořádáno v sedmerosti — tedy do sedmi vrstev: tři pásy před hmotným pásem, kosmem, a tři pásy za ním. Kosmos je tedy takříkajíc zleva i zprava obklopen šesti pásy a zároveň je z obou stran »obalen« energetickými pásy, které k němu přiléhají a zcela jej uzavírají. Tak je tedy třeba chápat vejce Univerza obdobně jako běžné vejce, přičemž hmotný pás — kosmos/vesmír — představuje jakýsi žloutek Univerza.

K pojmu »vejce« chci ještě něco vysvětlit — a to pro pozdější dobu pro všechny, kteří si jednou přečtou kontaktní zprávu, kterou mi pak budeš diktovat — totiž že ...

Quetzal ... to samozřejmě udělám.

Billy Přirozeně — chtěl jsem ale říci, že všechno existující — a tedy veškerý život — je závislý na vejci, i když to možná někteří vědci nevědí. Každé stéblo trávy a každá sebemenší rostlina — až k samotnému počátku veškerého života — podmiňuje vejce, aby tento život mohl vzniknout. Dokonce i každá hmota, pevná či kapalná, vzešla ve svém základním vzniku z nějakého vejce. Každá existence — a tedy i život — má svůj původ bez výjimky ve vejci, protože bez vejce by neexistovalo žádné bytí ani život. Každý i ten nejmenší organizmus o velikosti mikronu a každý mikrob mají svůj původ jako nepatrné vejce — stejně jako každá pevná, sypká či kapalná hmota.

Co se týká druhé otázky, která mi byla položena — a kterou mám zodpovědět v rozhovoru s tebou nebo s děvčaty — tedy otázky ohledně Tvořivého a fyzického vědomí, pak na ni lze vlastně stručně a jasně odpovědět tak, že obě jsou uložena v takzvaném »thalamu« uprostřed mozku životní formy. Příslušná forma Tvořivé životní energie — a s ní i Tvořivého vědomí včetně jeho nevědomí — je uložena v thalamu, a totéž platí pro fyzické vědomí i jeho podvědomí. Tak jsem se to vše naučil od Sfath, jehož celkové vědomosti byly mnohonásobně vyšší a obsáhlejší, než jaké kdy bude mít dohromady všechno vědění pozemských vědců, kteří se považují za velké a znalé.

Quetzal Můj dědeček byl pozoruhodný muž.

Billy To tedy můžeš říci nahlas — a je pro mě ctí, že mě učil. Opravdu nevím, čím bych dnes byl bez jeho poučení. Ale ještě jedna otázka: Víš vlastně, jak velké je kulové centrum na planetě Erra? Bylo by zajímavé, kdybys mi mohl uvést jeho délku a výšku v metrech.

Quetzal To žel nevím — ale pokud tě to zajímá, mohu se na to zeptat.

Billy Rád — zájem o to tu je.

Quetzal Pak se o to postarám.

Billy Děkuji.

Quetzal Tak se teď můžeme vrátit do tvé pracovny a tam pokračovat v našem rozhovoru. Nebude to však už stejný čas, kdy jsem tě odvedl, protože jsme ho mezitím překročili. Ale než se vrátíme, mám ještě jednu otázku: Všechny nás zajímá, jak chceš vysvětlit mír — můžeš pro nás definovat svůj pohled a své chápání?

Billy Samozřejmě že mohu — pak tedy nebudu zpět, abych se setkal s Michaelem, protože jsem mu řekl, že ve 14.00 ...

Quetzal ... on to pochopí. Mohu tedy očekávat tvou odpověď už teď?

Billy Ano, tak tedy: Pod mírem rozumím mnohem víc než jen to, že nevládne válka a že existuje jakýsi stabilní stav bez války a obecně tedy nepanuje válečné násilí. Je tomu totiž tak, že skutečný mír spočívá ještě v mnoha dalších hodnotách. Mír může být úplný pouze poté, když mezi ostatními pozitivními hodnotami v co největší míře nevládne vůbec žádné násilí, nýbrž naprosto stabilní nenásilí. Když je pojem míru správně pochopen, pak jde o pojem s velmi ostrými hranicemi, které nikdy nesmějí být překročeny, protože ve skutečném míru se nesmí vyskytnout ani sebemenší stopa násilí — a tedy ani žádná »atmosféra potlačeného násilí«. Pravý mír je stav absolutního nenásilí a stav způsobu myšlení i života v tomto smyslu — a to jak pro každého jednotlivého člověka, tak pro každou společnost. Mír je také vztah mezi dodržováním spravedlnosti a skutečnou realitou pravdy. Mír je dán v těsném kauzálním propojení neutrálního vnímání a posuzování z osobního hlediska, pokud jde o spravedlnost a pravdu v osobním neutrálním myšlení a jednání. Realizace skutečné spravedlnosti, pravdy a absolutní rovnosti všech lidí — stejně jako osobní pochopení a působení v tomto smyslu — je nezbytnou podmínkou pro realizaci stabilního míru v samotném člověku. A jen když je tohoto skutečně dosaženo, může teprve vzniknout pravý vlastní a osobní mír, který lze dále přenášet, čímž se rodí i sociální spravedlnost a skutečná pravda a napravuje se každé bezpráví — a z toho může vyrůst mír. Když tak člověk — nebo dokonce malá či velká společnost — skutečně nalezne mír, lze už do značné míry hovořit o míru. To sice může mít určitou věrohodnost a přijatelnost, ale samo o sobě to ještě nestačí k označení za skutečný mír. Vedle spravedlnosti a pravdy totiž nejprve existuje mnoho dalších faktorů, které skutečně rozhodují o stabilitě míru. Stejně důležitá je chytrost, aby bylo možné trvale provádět fungující kontrolu, zda vše skutečně drží pohromadě a zda lze zachovat rovnováhu míru. Také ekonomické a kulturní faktory jsou důležité a musí být dodržovány — jak v osobní rovině, tak ve vztahu k ostatním lidem a společnosti. Spravedlnost a pravda hrají významnou roli, ale ve skutečnosti jsou jen jednotlivými faktory mezi mnoha dalšími. Spravedlnost a pravda k opravdovému vzniku a stabilitě míru přispívají skutečně pouze tehdy, když má člověk relativně jasno v tom, co skutečná spravedlnost a pravda znamenají, a které potřebuje pro budování vlastního míru i míru vůči bližním a společnosti. Právě to však pozemšťan na tomto světě při konfliktech všeho druhu nechápe ani nevyužívá — protože při konfliktu téměř nikdy nemůže dojít k míru, pokud se absolutně neusiluje o realizaci spravedlnosti a pravdy, které jsou sporně chápány. A to proto, že se o nich ani neuvažuje, ačkoliv snaha o spravedlnost a pravdu je vždy a za všech okolností vzájemně propojena — a to vždy ztěžuje nebo dokonce znemožňuje dosažení míru. Spravedlnost a pravda jsou proto kauzálně nezbytnou podmínkou, protože pro vypracování a vybudování skutečně stabilního míru musí být zahrnuty. Jiným způsobem existuje mezi mírem, spravedlností a pravdou úzká souvislost. Tyto hodnoty stojí po všechnu dobu vůči míru jako předpoklad jeho uskutečnitelnosti, přičemž mír je samostatnou hodnotou. Spravedlnost a pravda jsou z hlediska nutnosti pouze instrumentálními hodnotami coby prostředky k realizaci míru. Nejsou však jen jeho podmínkou, protože mír je zároveň podmínkou pro spravedlnost a pravdu. Takže všechny tři hodnoty jsou tedy navzájem závislé a společně důležité pro uskutečnění osobního i společenského rozvoje a blahobytu. Na nich

závisí i přirozené potřeby jednotlivce a společnosti, pokud jde o jejich přirozené potřeby uklidnění a bezpečí atd. Rozhodně tedy neplatí, a to ani v nejmenším, že všechny tyto tři hodnoty jsou jen prostředky k dosažení míru, spravedlnosti a pravdy — jsou to hodnoty, které přinášejí mnohem víc a zásadně určují chování člověka i jeho život. Mír, spravedlnost a pravda jsou v sobě samostatné hodnoty, které by měl člověk stále bděle držet v mysli při řešení konkrétních otázek, dějů a událostí atd.

Mír je mnohem, mnohem víc než jen období bez války — zahrnuje celý život, do něhož patří i skutečná osobní vyrovnanost, pravá láska, harmonie, radost, štěstí, spokojenost a naplnění nezbytných potřeb atd. S mírem jsou spojeny i další hodnoty, jako aktivní podpora dobrého vzdělání a lidských práv, tolerance a právního státu. Dále mezistátní, soukromá i sociální spravedlnost a bezpečnost pro svobodu, poctivou svobodu projevu, svobodu myšlení i bezpečí těla a života.

Vytváření míru v sobě samém vyžaduje bezpodmínečné dodržování několika zásad — uvedu je v bodech jako hodnoty a nehodnoty:

1. Člověk se musí naučit vytvářet ve svém celkovém myšlenkovém světě výhradně pozitivno a podle toho se chovat, protože svými myšlenkami vytváří své pocity a z nich opět své emoce. Skrze stav svých pocitů a emocí vyplývá, že je zasažen slovy, mluvou, činy a chováním a jednáním atd. jiných lidí skrze nezastavitelné a ovlivňující kmity, které podle pozitivního či negativního stavu vlastních i z vnějšku přicházejících myšlenek, pocitů a emocí rozvíjejí svůj pozitivní nebo negativní účinek.
2. Pro člověka je nevyhnutelně nezbytné zbavit se bezpodmínečně veškerého negativního balastu, který v podobě zátěže nechal usadit v jeho myšlenkovém světě, pocitech a vzpomínkách, protože brání přijímání pozitivních hodnot všeho druhu a jejich zpracování a ukládání v to dobré, pozitivní a hodnotné.
3. Je nutná pozitivní tělesná aktivita všeho druhu a typu — ta udržuje v přiměřeném chodu nejen tělesné funkce a zdraví, ale i aktivní myšlenkový svět a rozsáhlé využívání oživující Tvořivé energie a evoluční Tvořivé životní energie, čímž se působí proti Alzheimerově chorobě a demenci.
4. Pro dosažení niterního míru je nutné v sobě eliminovat – a tímto zcela odstranit z myšlenek – všechny strachy, obavy a negativní vzpomínky se zatěžující povahou. To podmiňuje — obrazně řečeno, že každým výdechem se zlé a zatěžující myšlenky ve věci vzpomínek uvolní a zapomenou.
5. Pro dosažení interního míru v sobě je třeba praktikovat meditaci, a to za účelem dosažení klidového stavu bez zatížení myšlenkami a pocity.
6. Důležité je při takové meditaci soustředit se na dech a vnímat jej, nenechávat se rozptýlit a pozornost pečlivě vracet zpět k tělu.
7. Pro budování a udržení míru je nutné vyhýbat se sporům, konfliktům a jakémukoliv násilí, vést rozhovory spořádaně a rozvážně, přičemž je nutno pořád dbát na spravedlnost a pravdu, které ve světle takových rozhovorů vždy dbají na to, že je dán stav klidu a harmonie.

Zvláště v politice a také v soukromé oblasti jsou při mírových jednáních a při pokusech o urovnání sporů z neznalosti toho, co je pro mír podstatné, přehlíženy všechny důležité skutečnosti potřebné k vytvoření míru, a proto jsou vedeny dlouhé, zbytečné a bezmyšlenkovitě zmatečné rozhovory bez rozumu a bez rozvahy, z nichž nevzniká žádný skutečný pokrok směrem k nastávajícímu míru. Mírová jednání a soužití v pravé mírumilovnosti znamenají, že je třeba přijímat rozdíly, schopnosti, názory a mínění i rozdílná náboženství a světská přesvědčení, stejně jako druhým naslouchat, uznávat je, respektovat je a vážit si jich, a také žít společně, pokojně a jednotně — a vždy a za všech okolností platí, že svět bez nenávisi a násilí jakéhokoli druhu nelze nikdy vytvořit válkou. Válka nikdy není prostředkem vedoucím ke skutečnému míru — tím nevznikne svět, v němž by lidé mohli harmonicky žít bez ohledu na své rozdíly. Žijeme zde na Zemi ve světě zdánlivého míru, což znamená, že žijeme v zemích, kde nepanuje pravý mír, nýbrž vyvácený mír vynucený vítězi války — a to i tehdy, když vznikl před několika desítkami let či před mnoha staletími ukončením války.

Je-li v člověku jednou vytvořen niterní/vnitřní mír, lze jej zachovat prostřednictvím klidu a vyrovnanosti, protože to jsou osvojitelné schopnosti, které člověku pomáhají dosáhnout klidného a vyváženého stavu vědomí a dávají mu možnost tento vnitřní mír udržovat — bez ohledu na životní vzestupy a pády. Pak totiž, když se věci daří, je všechno v pořádku, ale také tehdy, když se to tak právě pocitově nezdá.

Uplatňování míru a jeho uznávání vede člověka tam, kde existuje i pravá láska. Používá-li člověk mírové kroky v každodenním životě, zakusí jeho plnost a pochopí různá snažení a strategie, které je třeba uplatňovat, mají-li být konflikty předcházeny. To proto, že skutečná a pevná stabilita v oblasti míru sporům zabraňuje.

Pravdou je, že na Zemi může existovat jediný skutečně pozitivní a pravý mír jen tehdy, když všichni pozemšťané naleznou spravedlnost a pravdu a vytvoří mír sami v sobě i mezi všemi lidmi v každé zemi. Pouze stav bez stresu, vycházející z pravé svobody a čistě pozitivního míru, poskytuje klid a bezpečí — bez boje a války — protože jen pravý mír dodává dokonalou harmonii, svobodu a soužití v jednotě, spravedlnosti, naději, lásce, odvaze, odpuštění a pravdě.

Mír je stav jasného rozumu a absolutního pochopení, který nenásilně řeší zlovolné konflikty a díky němuž mohou lidé žít v důstojnosti a svobodě. Jednoduše řečeno mír znamená, že neexistuje násilí ani válka. Mír znamená, že lidé mohou žít v bezpečí — bez strachu z násilí a sporů, bez prolhané víry, nenávisti, nepravdy, lži a podvodu, bez krádeží, loupeží, nespravedlnosti, války a pomsty.

Mír je klidný stav pravé harmonie, v němž není nepřátelství a násilí. Ve společenském smyslu mír obvykle znamená také neexistenci jakýchkoli konfliktů, stejně jako absenci strachu a násilí mezi jednotlivci či skupinami.

Mír je stav harmonie, v němž jsou nepřátelství a násilí zrušeny a jsou nepřítomné, takže neexistuje válka ani společenské zlořády — a tedy ani rozdíl mezi chudými a bohatými. V pravém smyslu mír obvykle znamená nepřítomnost konfliktů, ale také svobodu žít bez obav z násilí mezi jednotlivci nebo skupinami.

Pravý mír označuje stav, který nepřipouští žádné vznikající rozdíly ba ani hádky. Vládne-li pouze zdánlivý mír určený vítězem — například po hádce či válce atd. —, nikdy se nevyrovná pravému a skutečnému míru, protože za zdánlivým mírem vždy stojí nátlak. Ten ve skutečnosti přetrvává dál i tehdy, když je po určité době zdánlivý mír, resp. »vítězný« mír zrušen, neboť se nevyhnutelně objeví mocí posedlí jedinci z řad dříve poražených, kteří se dostanou k vládě a chopí se moci, která jim byla přiznána nebo kterou si svévolně přivlastní. Následně podle své libosti vytvářejí nové zákony, nařízení a předpisy, které lidu vydávají za nutné a věrohodné a které mu »vnucují« k souhlasnému přijetí — nebo je prostě svévolně prosazují populisticky či diktátorsky. To vše proti vůli lidu, který si to nechává líbit — ať už z ponížení, strachu, nebo lhostejnosti a nezodpovědnosti. Mocí posedlí vládcí mají přitom vždy hloupé a zaslepené stoupence a příznivce z řad obyvatelstva, a proto nedochází k žádnému rozumnému a nenásilnému odporu. Skutečná svoboda občanů a jejich lidská práva tak mohou být na staletí potlačovány a zneužívány vládnoucími, a to až po povinné nucení ke vstupu do státní armády — tedy do zabijácké organizace — aby se na rozkaz vraždilo, ničilo a aby byli dotyční sami zabiti. A to vše se děje, zatímco ti skutečně viníci, kteří vydávají rozkazy, dřepí někde v bezpečí a užívají si pohodlí života, místo aby sami stáli na frontě, navzájem si rozbíjeli hlavy a byli tak nuceni používat jasný rozum a skutečnou rozvahu.

Mezi nerozumnými jednotlivci, ani mezi skupinami či státy by nikdy neměl být dovolen spor, svár, chamtivost po území ani po moci. Všem konfliktním je třeba čelit neutrálně uvažujícími osobami na základě rozumu, pochopení, zákonů a práv — naprosto bez násilí — aby bylo vše řešeno pokojně.

Mír je čistě z hlediska lidského pochopení — z něhož je žel nutno vyloučit většinu těch politiků, kteří nejsou přístupní míru ani logice, rozumu a pochopení, nýbrž se orientují pouze na moc, bohatství,

panovačnost, pomstu a umíněné prosazování vlastní pravdy atd. a utlačují ty, kdo s nimi nesdílejí stejné smýšlení — stavem rozumu a chápavosti, přičemž je třeba logické vidět a říci:

1. Mír je nenásilí — nezná války, ozbrojené konflikty ani spory, ani nenávisť, pomstu či odplatu, žádné fyzické ohrožení ani výhrůžky, žádné násilí, lež či podvod ani útočnost jakéhokoli druhu.
2. Mír je strukturální spravedlnost a odstranění chudoby a diskriminace, stejně jako důsledné vyhýbání se jakýmkoli konfliktům, přičemž zároveň znamená absolutní a spravedlivé uznání naprosté rovnocennosti všech lidí — včetně jejich pohlaví i jejich sexuální orientace. Mír rovněž předpokládá rovnost příležitostí, k níž patří odstranění všech nerovností a veškerých nespravedlností vůbec.
3. Mír vyžaduje vnitřní klid a svornost, a tím i osobní i obecnou harmonii ve všech vztazích, stejně jako absolutní bezpečí v osobním i širším prostředí — bez strachu z čehokoli ať už jsou to události, spory či bezpráví.
4. Mír spočívá v procesu sebepoznání a naplňování podmínek správného chování a pacifistického soužití. Znamená to, že mír není statický stav, nýbrž aktivní proces, který vždy vyžaduje dialog, a v politickém hodnocení podporu a naplňování právního státu, demokracie a všech lidských práv.
5. Mír znamená odvrácení, vynechání a zabránění každému přímému i nepřímému, viditelnému, pociťovanému, skrytému i tajnému, citovému i podprahovému násilí.
6. Mír vždy zahrnuje za všech okolností úplné zabránění všem formám strukturálního násilí, stejně jako odstranění i náznaků násilí a současně tvoření a budování spravedlivé, harmonické a rovnoprávné společnosti, v níž mohou všichni lidé rozvíjet svůj potenciál.

Ale teď, Quetzal, je načase, abych se vrátil zpět do své kanceláře, protože tam mám ještě něco, co ti chci dát k přečtení — pojednává to přesně o tom, o čem jsem právě mluvil, totiž o míru, avšak tak, že ukazuje válku jako to zlo, kterým ve skutečnosti je.

Quetzal Tak se nyní vraťme — jsem zvědavý, co mi dáš přečíst.

Billy Uvidíš.

... ..

Quetzal Už jsme tu.

Billy Ano, Michael je jistě zklamaný. Ale tady je to, co si máš přečíst.

Quetzal ... ..

**Elsa Mittmannsgruberová sděluje dne 19.12.2025
následující:
Novinářka, socioložka, matka tří dětí,
moderátorka/producentka/novinářka na volné
noze:**

Znovu a znovu mnou hluboce otřásá, že existují lidé, kteří válku ve střední Evropě nejenže neodmítají, ale že ji dokonce otevřeně podporují. Hrozící válku. Přímou mezi námi. Ta představa mě naplňuje smutkem, hněvem — a nemám k tomu slov.

Vážně si kladu otázku: Jak si tyto lidé vlastně válku představují? Poslali by do války své vlastní děti? Přijali by, že děti budou na kusy roztrhané, zmrzačené nebo zabitě? Šli by tam sami? Obětovali by děti svých sousedů? Čí krev tu má být vlastně prolévána?

Válka v sobě nemá nic hrdinského. Nic vznešeného. Nic slavného.

Je nám vnucován opačný obraz — a to propagandou a prostřednictvím filmů: statečný bojovník, který nakonec přežije, je oslavován a získá krásnou ženu. Jenže to není realita.

Realitou války je špína, strach, bolest, křik, roztrhaná těla, zničené duše. Realitou je hlad, zima, traumata, masové hroby. Jenže tuto realitu nevidíme. Vidíme čísla. Slyšíme o statisících, o milionech mrtvých — a zůstává to abstraktní. Nějaké číslo. Něco, co už se nás nedotýká. Co mě šokuje není válečná rétorika mocných, politiků, ekonomických kruhů, těch, kteří profitují, aniž by kdy sami stáli na frontě. Děsí a šokuje mě, že obyčejní lidé ze středu společnosti volají po válce. Lidé, kteří ji sami nikdy nezažili. Propadají tak primitivní válečné propagandě. Obrazům nepřítele, mýtům o hrdinech, morálnímu vydírání, uměle budovaným scénářům hrozeb. Jazyku, který odlidšťuje. Otupuje. Připravuje.

Mnozí z nich nemají jednoduše ponětí, co válka skutečně znamená. Znají ji jen z filmů, zpráv a učebnic dějepisu, které nám neříkají celou pravdu. To je zkreslený, falešný obraz. Nevědí, co by je čekalo. Nevědí, co požadují.

A pak jsou tu ti, u nichž si kladu otázku, zda už nejsou vnitřně natolik vyprázdnění nebo zničení, že chtějí ničit i život ostatních. Lidé, pro něž jejich vlastní život znamená tak málo, že ani život druhých už nemá cenu. Ti, kteří čekají na »den X«, aby konečně mohli uplatnit násilí. I takoví lidé existují.

Jinak si nedokážu vysvětlit, jak může někdo chtít válku.

Válka není nutná! Ne tady. Ne teď. Ne pro nás!

A ti, kdo dnes z lidu křičí po válce, nebudou vítězi. Vyhrají ti, kdo ji rozpoutají. Ti u moci. Ti, kdo se obohacují. Ti, kteří nikdy sami bojovat nebudou. Oni se budou smát naposledy. Lid naproti tomu zůstane s mrtvými, utrpením a zkázou. S ničím jiným.

Opravdu se ptám, co si tito lidé slibují. Svobodu? Bezpečí? Smysl?

Sednou na lep příběhům o povinnosti a síle. A příliš málo z nich se z toho zarazí. Příliš málo z nich je dostatečně citlivých, aby rozpoznali, co se tu děje. Že jsou jen užitečnými idioty.

Možná je to prostě něco hluboce lidského. Naše dějiny jsou stále znovu zastíněny násilím — a lidmi, kteří volají po válce a krvi. Přesto je nekonečně smutné, že jsme se z toho zjevně dodnes nic nenaučili.

Nechci válku.

Nechci obětované děti.

Nechci profit z utrpení.

Chci mír. A nepřestanu to říkat. I kdybych za to byla napadána a potírána. Víím, že ti, kdo chtějí mír, jsou dnes vykreslováni jako pravicoví extremisté. Ale lidé — přemýšlejte přece ...

Zdroj: facebookový profil autorky: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100015835634190>

To, co tato žena píše, skutečně odpovídá tomu, co by mělo být předloženo celému lidstvu Země. Všechna čest této ženě.

Billy Souhlasím. Ale většině pozemšťanů to moc nepomůže ani neprospěje, protože mnozí už hloupnou a stávají se neschopnými života — a to nejen ti drogově závislí. Je tomu i tak, že — jak vím od vás — už dlouho mnoho lidí hloupne proto, že se nechali očkovat proti koronavirové nákaze a tím byl napaden jejich mozek. Především thalamus, hrbolu mezimozkovém, kde je uspořádáno Tvořivě-energetické vědomí a nevědomí, stejně jako fyzické vědomí a podvědomí. Celé toto hloupnutí probíhá přece kvůli očkovací látce, která obsahuje substanci, resp. jed, velmi silně poškozující vědomí a právě thalamus — a ten postupně způsobuje otupění. Zda tam je ta substance přimíchána úmyslně či neúmyslně, to nevíte — víte jen, že se v injekcích nachází, protože jste ji přesně analyzovali. Že proti tomu nic nepodnikáte, to je jasné — vaše směrnice...

Quetzal ... ano, ty víš...

Billy ... to vím — a není to výčitka, neboť s tím souhlasím, jelikož porušení směrnic by s naprostou jistotou mělo katastrofální následky pro vás, vaši federaci a patrně i pro celé ANKAR Univerzum. A tomu je nutné se za všech okolností vyhnout.

Quetzal Pak o tom tedy dál nemusíme mluvit.

Billy Samozřejmě ne. Pak bych chtěl pro jednu jasně říct — což jsem už dříve udělal — že mě velice tíží, když ve mně lidé vidí něco výjimečného nebo to vidět chtějí, anebo se to domnívají. Nic takového nejsem, neboť moje maličkost není nic jiného než člověk jako každý jiný. Opravdu mi na tom nezáleží — a chci to znovu říct zcela jasně — protože jsem měl opět jeden telefonát ohledně »vyzdvihování« mé osoby. Skutečně nejsem důležitější než kdokoli jiný, nejsem nic zvláštního — jsem prostě Billy, normální člověk. Důležitá je pouze nauka Nokodemiona, kterou předávám — nikdy to není moje osoba. To by mělo být konečně přijato a pochopeno. Jsem jen hlasatelem této nauky — nic víc. Nejsem ani učitel, protože učitel je školený, zatímco já jsem byl Sfath pouze poučen — jsem tedy žákem, který předává to, co mu bylo vysvětleno. A být poučen není totéž jako absolvovat studium na učitele a toto pak vykonávat. Dělán vlastně jen to, že tuto nauku oznamuji. Nic víc. A to nemá nic společného s prorokem, jak mi bylo na začátku podsouváno, když jsem začal svoji misi. To se týká i toho, že jsem kvůli tomu nikdy nebyl prorok, ani jím nejsem, jen proto, že jsem uváděl budoucí události, které se skutečně staly nebo ještě stanou. To nebyla prorocství, nejsou ani teď, ani nebudou do budoucna, neboť všechny mé výpovědi pro budoucnost byly věci, které jsem na cestách do budoucnosti se Sfath viděl, zažil a o nichž jsem vyprávěl — a případně ještě budu vyprávět, uznám-li to za nutné. Předávám tedy viděné, slyšené a prožité — což nikdy není prorocké a nejsem tedy prorok, ani jsem jím nikdy nebyl. To by mělo být konečně pochopeno a označení prorok zapomenuto. Když jsem začal se svojí zvěstovatelskou misí, tak byly jednoduše používané běžné, ale pro moji činnost chybné pojmy. Dnes už jsou všichni ti lidé zabývající se naukou Nokodemiona, jehož moudrá slova právě zvěstují a šířím, natolik vědoucí a rozumní, že lze od starého pojmosloví upustit — protože to bylo vinou chybných pojmů a slov zjevně zcela chybně pochopeno.

Quetzal Nechtějí tvá slova dolehnou k těm, co se učí rozumu a chápavosti. Tak to přece říkáte. To, co jsi vysvětlil, odpovídá tomu, co skutečně bylo a je.

Billy Ne — my říkáme »do chápavého ucha«. Ale to, co říkáš, vystihuje přesně to, co má být řečeno.

Quetzal To však není totéž.

Billy Správně — ale zpřesňuje to přesně ten význam. A teď bych ti chtěl dát k přečtení toto v počítači — myslím, že jde o důležitou otázku a odpověď, kterou pak chci připojit k tomuto našemu rozhovoru ve zprávě — pokud k tomu dostanu svolení od Elisabeth, Marie a Wolfganga:

Otázka od Marie a Wolfganga Friedlových

I my si každý den čteme jeden úryvek z Billyho knihy, a jak sis už všimla, objevují se u nás různé otázky, na které se přirozeně snažíme odpovědět přemýšlením a hledáním, avšak někdy přece jen zůstává něco z toho nezodpovězené.

Při čtení v knize »Učební spis pro Učení Pravdy ...« jsme znovu narazili na téma reinkarnace lidské Tvořivé životní energie. Na straně 117 k tomu Billy podává odpověď, která je vlastně velmi jasně a srozumitelně pochopitelná. Když vyšlo video »Co vám škola zamlčuje« o smrti a o tom, co přichází poté, zazněla v něm tvrzení o reinkarnaci lidské Tvořivé životní energie poněkud odlišně v některých bodech. Z toho tedy vyplývá otázka: Může se Tvořivá životní energie reinkarnovat kdekoli a v jakékoli části světa a mezi všemi národy? Anebo skutečně podle svého evolučního stupně, to znamená, že vyspělejší evoluční forma se nereinkarnuje tam, kde nemá možnost se dále vyvíjet? To by byla ta jedna »dobrá« otázka.

K zodpovězení vaší otázky mám následující úvahy, které rovněž předložím Billymu k posouzení jejich správnosti.

Elisabeth

To, co je ve videu »Co vám škola zamlčuje« podrobně vysvětleno ve vztahu k takzvané »reinkarnaci« formy Tvořivé životní energie, je ve všem správné. Tato videa jsou vždy před zveřejněním předkládána Billymu ke kontrole obsahu z hlediska jejich správnosti.

Kromě toho je třeba poznamenat, že podle nejnovějších informací týkajících se Učení Tvořivé energie se již nehovoří o reinkarnaci, tedy znovuzrození Tvořivé životní energie, nýbrž o novém oživení.

Všechny výklady ve videu »Co vám škola zamlčuje« však nejsou v rozporu s výroky Billyho v knize »Učební spis«, bod č. 117.

Je přitom třeba vzít v úvahu několik zásadních bodů:

Jak již bylo vícekrát zmíněno, obsah Nauky Tvořivé energie byl a je Billym budován a vyučován tak, aby byl vždy přizpůsoben pokroku ve vývoji rozumu, zdravého úsudku, logiky, chápavosti, a tedy i schopnosti správného a hodnotného zpracování látky studujícími. Jen tak je zajištěno, že na jedné straně nemůže dojít k přetížení a že na straně druhé učivo není jen konzumováno, ale že si studující vlastní vědomou, a často namáhavou a obtížnou myšlenkovou prací sami v sobě vytvářejí potřebnou logiku.

V souladu s pokročilejším evolučním stupněm vývoje studujících jsou nyní v Nauce o Tvořivé energii předávány stále rozsáhlejší informace, které by v dřívější době nebyly pochopeny.

Zásadně platí, že podle zákonů Tvoření je evoluční pokrok člověka vždy určujícím faktorem ve všech materiálních životních cyklech příslušných osobností.

V důsledku masivního přelidnění se ale vše zcela rozvrátilo a zákonitý průběh inkarnačního cyklu, který by za normálních okolností probíhal při populaci přibližně 500 milionů lidí na Zemi, již kvůli explodujícímu přelidnění nemůže sloužit jako měřítko.

Billy se odkazuje při odpovědi v knize »Učební spis/Lehrschrift« na normální případ — tedy na evoluční vývoj ve světě, který má k tomu přizpůsobenou hustotu obyvatelstva —, když uvádí, že vysoce vyvinutá forma Tvořivé životní energie spolu s příslušným materiálním blokem vědomí nikdy neožije osobnosti v nedostatečně vyvinutém národě, který neodpovídá úrovni vědomí této osobnosti. Vinou přelidnění se však na naší Zemi vše chová jinak, což má za následek, že každá osobnost — až přijde na řadu — se může vtělit kdekoli a v jakémkoli kulturním okruhu do nově zplozeného člověka. Kde a v jakém kulturním prostředí dojde k inkarnaci nové osobnosti však nemá žádný zásadní vliv na celkový evoluční pokrok. To také proto, že v každé civilizaci a v každém kulturním okruhu nacházíme nezbytné předpoklady pro další evoluční rozvoj.

Právě z toho důvodu by největším úsilím světové populace Země mělo být to, stát se v sobě samém pravým člověkem, což v zásadě nevrcholí technickými či futuristickými znalostmi a výtvarnými všeho druhu, nýbrž budováním pravých lidských hodnot.

Proto je bezvýznamné, kde a v jakém okruhu se inkarnace další nové osobnosti uskuteční, neboť všude existuje možnost učit se pravým lidským hodnotám, jako jsou soucit, skromnost, tolerance, porozumění, spravedlnost, mírumilovnost, ochota pomáhat a mnohé další.

K tomu se z nových informací přidává ještě jeden podstatný bod: My lidé od samého počátku, tedy již po narození, zpočátku ještě nevědomě, už sami rozhodujeme, zda a co přijmeme ze svého okolí — od rodičů, sourozenců, prarodičů atd. — a co z myšlenkových hodnot a způsobů chování, které nám jdou příkladem, přijmeme za své.

Podle našeho nejnovějšího poučení tedy neexistuje výchova zvenčí v tom smyslu, jak jsme ji dosud chápali, neboť v zásadě vždy každá jednotlivá osobnost sama rozhoduje, co si z vlivů svého okolního prostředí osvojí a proti čemu se vnitřně uzavře a půjde vlastní cestou.

Osobnost s evolučně vyvinutější formou Tvořivé životní energie je navíc díky své síle² schopna více vnímat vlastní nevědomě působící evoluční impulzy a podle nich žít, aby se tak chránila před škodlivými vlivy okolí.

Jelikož my lidé neseme plnou odpovědnost za svůj vlastní život, je pro mě v zásadě pouze logické, že za to, čím se jednou staneme v pozdějším životě, nejsou odpovědní rodiče ani jiní lidé, a že nejsme bezmocně vydáni napospas kvalitě výchovy a jejímu blahu či neštěstí, jak se obecně soudí.

To, co je v základu rozhodující, to je sebevýchova — a to, jak probíhá, pokud je vůbec zahájena. Že u většiny populace sotva probíhá, pokud vůbec, to lze spatřovat stále zřetelněji, neboť situace na našem světě v tomto ohledu vypadá žel velmi špatně. Převládá myšlenková lenost, manipulovatelnost, honba za zábavou a požitky, zdánlivé myšlení, víra, lhostejnost a mnoho dalšího — a tím jsou všechny ty zhoubné důsledky již předem naprogramovány.

Quetzal To se zhruba shoduje s tím, o čem jsi hovořil předtím. Tato odpověď od Elisabeth je dobrá, správná a na místě. Bude patrně správné, že bude zaznamenána i zde v rozhovoru, pokud k tomu dostaneš svolení.

Billy Také si to myslím, protože to odpovídá nutnosti.

Quetzal Pak se musím opět věnovat své povinnosti, ale zítra kolem 9.00 hodin zde budu znovu, abych začal diktovat dnešní mnou zaznamenaný rozhovor, neboť se domnívám, že to, co bylo řečeno, je hodno záznamu rozhovoru.

Billy Tak to může být.

Quetzal To si myslím, jak jsem již řekl. A nyní na shledanou, Eduarde, můj příteli.

Billy Tak tedy ahoj zítra. Na shledanou, Quetzal. Tak tedy zítra, můj příteli.

Neděle, 28. prosince 2025, 8.57 hodin

Billy Tak ty už jsi tady, můj příteli. — Buď pozdraven.

Quetzal Buď také pozdraven, Eduarde.

Billy Včera večer jsme s Michaelem ještě vyřídili e-maily a před několika minutami jsem se podíval, zda už přišla Elisabethina odpověď ohledně jejího vyjádření. A skutečně přišla, takže teď mohu vše vložit.

Quetzal Její výklady mají skutečnou hodnotu.

Billy Právě proto je správné, že je připojím.

Quetzal Pak chci teď začít diktovat své včerejší záznamy.

Billy To můžeš, ale nejdřív tu mám ještě toto — prosím, přečti si, co je tu napsáno v novinách.

Quetzal Jestli je to ... dobře, je toho sice dost, ale ...

... ..

Billy No a co na to říkáš?

Quetzal Nazýváš Evropskou unii diktaturou EU — a to skutečně odpovídá tomu, čím ve skutečnosti také je. Naprosto nechápu, že si to vedoucí představitelé států i národy členských zemí

² (*Kraft und Stärke – nelze přeložit, neboť čeština nerozlišuje různé variace slova síla – pozn. překl.*)

neuvědomují. Všechny znaky diktatury podobné té nacistické jsou přece tak zjevné. Když se prozkoumá podstata této diktatury, tak je u rozhodujících vedoucích osob a jejich přívrženců zřetelně patrný výrazný nacistický ideový základ a nacistické myšlenkové dědictví jako hlavní směřování, takže o tom nemůže vzniknout žádná pochybnost. Zároveň zde převládá hluboce zakořeněná historická nenávisť vůči Rusku, která se od založení této diktátorské organizace přenáší i na několik málo poctivých a záslužných politiků s neutrálním smýšlením, kteří se podle toho také chovají. Ti se proto snaží o rozumná vyjádření a vyvážené, neutrální vystupování vůči Rusku. To však všem těm v Bruselu dirigujícím osobám s nacistickým smýšlením a chováním není možné — stejně jako nejvyšším vedením evropských států. Při svých zjišťováních v Bruselu i v Německu jsem rozpoznal především tři ženy německého původu jako vůdčí postavy, které svou nenávislnou nacistickou orientaci vůči Rusku pěstují a skrytě, podvrtně indoktrinují všechny vedoucí představitele EU i jejich zaměstnance do podoby nepřátel Ruska — aniž by si to sami uvědomovali. Podobně je tomu i v Německu, kde je kancléřství a jeho spolupracující aparát bez výjimky tajně proniknut stejným nacistickým smýšlením, což vede k tomu, že zkorumpovanému státu Ukrajina a válečnému fanaticovi a vůdci korupce Zelenskému je ze strany kancléře přísahána bratrská, absolutní a trvalá pomoc a věrnost. A že se totéž odehrává rozsáhle v evropských vládách i v částech obyvatelstva, to odpovídá skutečnosti, kterou nelze popřít — jak říkáš vždy o věcech, které skutečně odpovídají pravdě. Více k tomu říkat nepovažuji za nutné, neboť ...

Billy ... bylo by to přece stejně nesmyslné jako nosit dříví do lesa, jak už jsem jinde řekl. Většinu lidí prostě sama nepřemýšlí, aby tuto prolhanou, podvodnickou a mocichtivou diktaturu EU odstranili. To je prostě mimo rozum a zdravý úsudek pozemšťanů. Jak je většina lidí hloupá, dokazuje tento malý novinový článek s názvem:

»Ochrana před zavražděním«

Z Národní rady byla nedávno slyšet hlasitá kritika Tamary Funicellové, že ovce jsou ve Švýcarsku lépe chráněny než ženy. Zda je toto tvrzení oprávněné, o tom lze pochybovat. V posledních letech bylo přece vlky zabito více ovci než žen. No dobrá — o tom však ona nemluví, nýbrž mluví o penězích, které by měl stát vydat, a o tom se diskutovat dá.

Něco jiného, co nezohledňuje, mě znepokojuje více. Ve Švýcarsku jsou ženy i ovce lépe chráněny než embrya v matčině lůně. Tedy maličci lidé se vším, co k životu plně patří. Nemají žádnou lobby ve spolkovém parlamentu — ani Tamaru. Jejich zmizení nemá žádné náklady. Policie je nehlásí jako pohřešované. Přesto jsou to celé zástupy lidí, kteří jsou zabiti ještě před narozením — aniž by byli dotázáni.

I kdybychom byli »jen« produktem evoluce, člověk je přece člověk. Ve skutečnosti jsme však stvoření geniálním designérem a každý z nás je osobně naplánován.

Znal nás dříve, než existovala Země. A chce s námi vztah a výměnu — proto jsme byli stvořeni. Navážeme-li s ním vztah — adresa se jmenuje Ježíš Kristus — pak jsme výrazně lépe chráněni než všechny ovce a ženy světa. Protože nás osobně znal ještě před naším narozením a má dobrý plán pro naši budoucnost — společně s ním.

To napsal jeden muž pro noviny, které to zde zveřejnily.

Quetzal To myslíš vážně? A tohle bylo v těch novinách skutečně otištěno? — To snad není možné, aby noviny ...

Billy ... ale je to tak. Vydavatelé toho plátku jsou zjevně náboženští a ten muž, co to napsal, — to je zcela jasné — je beznadějný věřící. Proto není schopen vidět a rozpoznat, co skutečně odpovídá realitě a pravdě. Prostě idioticky věří v »milého pánaboha«, který však neexistuje. Skutečnost a pravda jsou mu zjevně lhostejné — důležitá je jen víra. Ve víře nemusí sám myslet ani nic promýšlet, může všechno jednoduše »vírou zbaštit«, co mu je nalháváno. Tak si může vše interpretovat dle svého věsky

zmateného přesvědčení, jak tomu právě chce rozumět a jak to chce vidět. Navíc si myslím, že je ten muž svým způsobem nezodpovědný a pomatený, protože to, co píše o embryích a »milém pánubohu«, o údajně bohem plánovaných lidech atd., odpovídá naprosto chorobně zmatenému myšlení, víře, absolutnímu kváku stejně jako absolutně jasnému náboženskému bludu. Ten dokazuje, že jakékoliv rozumné samostatné myšlení tohoto muže je natolik překryto nábožensko-věřským zdánlivým myšlením, že rozum ani zdravá rozvaha se nemají šanci prosadit. Vlastně je ho třeba litovat — ale to neznamená, že by se ze své bludné víry obrátil k pravdě. Není tedy divu, že trvá zuřící přelidnění, které ničí planetu, přírodu, její faunu a flóru, takže přelidnění svými zvrácenými machinacemi přírodu vyhlazuje. Bludná víra, že nějaký imaginární šílený, hloupý bůh údajně nesmyslně řekl: »Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.« (Genesis 1,28) — to je skutečně vrchol všeho nesmyslu. A přesto tato populace dál roste — ačkoliv Zemi už přelidňuje přes 9,53 miliardy pozemšťanů. Za 3–4 roky, koncem desetiletí, to bude kolem 10 miliard. Oficiální světové počítadlo obyvatelstva ukazuje zcela chybně teprve asi 8,3 miliardy, zatímco ve skutečnosti byl už na začátku roku 2025 počet 9 539 918 089 pozemšťanů. Číslo, které udává staré a už dávno neplatné světové populační počítadlo s pouhými asi 8,3 miliardy obyvatel Země, je tedy vypočteno nesprávně. Z toho vyplývá, že do konce tohoto roku světová populace vzroste přibližně o dalších 100 milionů, které je třeba ještě započítat, protože roční přírůstek obyvatelstva činí asi 100 milionů. Podle toho se na konci roku počet obyvatel — resp. míra přelidnění — posune zhruba na 9,63 miliardy, což je přibližně o 100 milionů více, než nyní uvádějí hodiny světové populace. A obrovské škody, které tato masa lidí způsobila po celém světě — mimo jiné i vinou zmatené a absolutně nezodpovědné bývalé německé kancléřky, která šíleně zavedla vítací kulturu pro uprchlíky — vedly k dalším migračním vlnám z chudých jižních států do bohatých severních států Země, při nichž zahynuly tisíce ekonomických migrantů. O to se ale nezodpovědná bývalá kancléřka nestará, neboť právě naopak — je zjevně ještě pyšná na to, že mnoho tisíc uprchlíků její vinou za to zaplatilo životem.

Quetzal Co se týče stavu přelidnění na konci roku, přinesu ti 1. ledna 2026 naše přesné výpočty, které pak jednoduše připojíš k tomuto kontaktu, takže ti nebudu muset diktovat další rozhovor.

Billy Dobře, děkuji. Tak to bude dobře a je to v pořádku.

Quetzal Každá víra funguje tak, že jsou u člověka vinou víry faktory rozumu a chápavosti ve svém působení zcela vyřazeny z činnosti a neplní již svůj účel. Je to jako když přístroj přestane reagovat a nedá se řídit.

Billy Zajímavé přirovnání — ale výstižné.

Quetzal Teď ale budu diktovat — kvůli tomu jsem přece přišel. Ach ano, můj příteli, ještě něco: Na planetě Erra mi dokázali sdělit, že naše koule vědomostí, jak tento objekt vždy nazýváš, má podle pozemského měření průměr i výšku 364 metrů.

Billy Tak to jsem o dost přestřelil, neboť když se mě Michael ptal, tak jsem odhadoval délku alespoň 300 metrů.

Quetzal Na tom přece nezáleží — ten objekt si sám neměřil. A teď, můj příteli, opravdu začnu diktovat.

Billy Dobře, už žádné otázky nemám.

1. ledna 2026, 02.00 hodin

Podle nejnovějšího výpočtu Plejaren činil roční přírůstek pozemské populace v roce 2025: 116 386 017 lidí, takže nejnovější stav přelidnění ke dni 31. prosince 2025 ve 24.00 hodin činí 9 656 304 106 lidí.

Tvrzením takzvaných »odborníků«, politiků, vědců a sociologů, že porodnost je příliš nízká a je nutné mít více dětí, by se v žádném případě nemělo důvěřovat. Obzvláště v rozvojových zemích roční nárůst už dávno přesahuje únosné meze, zatímco pokles, resp. úhrnná plodnost (porody na ženu) v několika průmyslových státech zdaleka nestačí přelidnění snižovat, natož zastavit. Politický zájem o rostoucí počty narozených dětí, které jsou propagovány i v průmyslových státech, může mít své opodstatnění jednak v očekávaných vyšších daňových příjmech, jednak také v tom, že země vedoucí války nebo k nim ochotné chtějí mít zavčasu zajištěn potřebný lidský doplněk (rezervy).

KONEC

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2025 (německy), 2026 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org